

Единъ единственъ драматиченъ моментъ е тоя въ края — разпратата между брата и сестрата — Естественъ е и неизбѣженъ следъ всичко станало. Драгоданоглу, озлобенъ, ожесточенъ спрямо Христофорова, едва се сдържа да не го ругае. Къмъ сестра си се държи покровителствено, но деспотично, и когато тя ловко отстранява ударитѣ, отправени къмъ Христофорова и нея, той — „вънъ отъ себе си“, се нахвърля съ юмрукъ върху ѝ.

Сцената е напрегната, истински драматична, съ една само оговорка: отговоритѣ на Мила сж премного остроумни и ловки — Последната ѝ реплика пкъ е просто съчинена:

Мила, оттласва ржката му. Остави ме. Иди направи още единъ изборъ съ тоя юмрукъ — и се върни два пжти депутатъ!

Второто действие пкъ се завърта около Христофорова — За неговата честностъ и своеобразна политическа независимостъ загатватъ думитѣ на Петровичъ, казани като негова защита предъ Драгоданоглу. Въ началото на действието говори почти само той — и то сѣ за областъта на духа, къмъ който трѣбва да се стреми малка България.

Монологитѣ му сж издържани въ реторичния стилъ на Яворовитѣ статии: „Казвамъ и подчъртавамъ: има една областъ, дето юмука е гавра, дето количеството е лошо качество и дето нация народъ може да разгърне всичката си амбиция: областъта на духа“...

Разговоритѣ на Драгоданоглу съ чиновника отъ Външното Министерство и четиримата сж безъ особенъ „колоритъ“; срещата на Чудомира съ Христофорова е чисто „изяснителна“. Единствениятъ драматиченъ моментъ е разпратата между Христофорова и Драго-